

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 9725

гр. София, 07.12.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в закрито заседание на 07.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

като разгледа дело номер **12079** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по жалба от Х. В. И., с ЕГН [ЕГН] от [населено място], чрез пълномощника си адв. М. срещу Заповед № РИВ21-РД-66-10/03.11.2021 г. на кмета на СО-район И., с която е прекратено наемното правоотношение, възникнало със Заповед № РД02-01-6/10.04.2006 г. на кмета на СО-район И., за настаняване на жалбоподателя И. и членовете на неговото семейство в общинско жилище, находящо се в [населено място], ж.к Д., бл. № 3А, вх. 1, ет.1, ап. 5, състоящо се от две стаи, кухня и сервизни помещения, със застроена площ от 66,78 кв.м.

С жалбата е направено искане за спиране на изпълнението на оспорената заповед. Искането за спиране на предварителното изпълнение мотивира с това, че е инвалид, с 80% трайно намалена работоспособност, а съпругата му със 100 % ТНР. Дъщеря му е ученичка в 12 клас, но също е с 50% ТНР. Той е единствения работещ като помощник готвач в детска градина и му е трудно да се справя със задълженията си. Има големи разходи за лечение на членовете на неговото семейство. Освен това посочва, че той и семейството му са лице с жилищна нужда и изваждане от жилището им посред зима, без достатъчно доходи за живот и лечение, е в противоречие с процесуалния закон. Моли за отмяна на оспорената заповед и за спиране на предварителното изпълнение. Ответната страна Кмета на СО, район „И.“, е взела становище по същество на жалбата като я счита за неоснователна. По искането за спиране на предварителното изпълнение на е взел становище.

След като обсъди доводите на страните и приложените писмени доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа страна:

Със Заповед № РД02-01-6/10.04.2006 г. на кмета на СО-район И., жалбоподателят И. и членовете на неговото семейство са настанени в общинско жилище, находящо се в [населено място], ж.к Д., бл. № 3А, вх. 1, ет.1, ап. 5, състоящо се от две стаи, кухня и

сервизни помещения, със застроена площ от 66,78 кв.м.

Със Заповед № РИВ21-РД-66-10/03.11.2021 г. на кмета на СО-район И., на основание чл. 46, ал.2, вр. ал.1, т.1 ЗОС, вр. чл. 33, ал.2 от НРУУРОЖТСО е прекратено наемното правоотношение между жалбоподателя и ответника, тъй като жалбоподателят не е заплащал разноски за повече от три месеца.

Заповедта е връчена на жалбоподателя лично на 16.11.2021 г.

Жалбата е подадена на 29.11.2021 г. пред административния орган.

Към жалбата са представени медицински документи, решения на ТЕЛК, от които се установява, че И. е с 80% ТНР, съпругата му със 100% ТНР, а дъщеря му Н. И. с 50% ТНР, поради инсулинозависим диабет.

Представено е удостоверение, от което се установява, че жалбоподателят получава средно месечен доход в размер на 1 055,60 лв.

От правна страна съдът намира следното:

Съдът намира искането за допустимо, тъй като се съдържа в жалба срещу оспорения административен акт, същата е подадена срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт, от лице, което е негов адресат и е неблагоприятно засегнато от разпореденото изземване на жилището. Съдът намира, че е спазен и 14-дневният преклузивен срок за оспорване, регламентиран в чл.149, ал.1 АПК вр. чл.46, ал.5 ЗОС, предвид доказателствата за връчване на акта и датата на подаване на жалбата.

Разгледано по същество, искането за спиране е основателно.

Заповедта на кмета на район "Т." - СО е издадена на основание чл. 46, ал. 2, вр. ал.1, т.1 ЗОС. Съгласно чл. 46, ал.1, т.1, наемните правоотношения се прекратяват поради неплащане на наемната цена или на консумативните разноски за повече от три месеца. Заповедта по ал. 2 може да се обжалва пред административния съд по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Жалбата не спира изпълнението на заповедта, освен ако съдът разпореди друго.

В производство по чл. 166, ал.4 АПК е предвидена възможността съдът да спре допуснатото по силата на отделен закон предварително изпълнение, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, по искане на оспорващия при условията на ал.2. Предметът на доказване обхваща установяването на факти, които да обосноват извод за евентуалното настъпване на значителна или трудно поправима вреда за оспорващия, като резултат от предварителното изпълнение. В случаите, когато законът допуска предварително изпълнение на административни актове от определен вид, както е в настоящия случай – арг. чл. 46, ал.5 ЗОС, той презумира наличието на една или повече от предпоставките на чл.60, ал.1 АПК.

Последната регламентира необходимостта да се осигури животът или здравето на гражданите, да се защитят особено важни държавни или обществени интереси, както и при опасност, че може да бъде осуетено или сериозно затруднено изпълнението на акта, а също и ако от закъснението на изпълнението може да последва значителна или трудно поправима вреда.

Следователно, за да бъде спряно предварителното изпълнение, жалбоподателят следва да заяви и докаже липсата на предпоставките по чл.60, ал.1 АПК, както и вида и вероятността за настъпване на твърдените от него вреди от изпълнението, за да се прецени дали са значителни като основание за спирането му. Следователно, условие за спиране на предварителното изпълнение на заповедите, с които се прекратява

наемно правоотношение по отношение на имот общинска собственост, е наличието на таква засягане на друг частен интерес, който е равен на посочените в цитираната разпоредба.

В тежест на жалбоподателя е докаже, че от предварителното изпълнение на акта може да последва значителна или трудно поправима вреда. В производството по чл. 166, ал. 2 от АПК съдът следва да установи единствено дали спрямо жалбоподателя са налице материалноправните предпоставки за спиране на допуснатото по силата на закона предварителното изпълнение, а именно, дали последното би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

С оспорената заповед е прекратено наемното правоотношение между жалбоподателя и ответника, поради неплащане на консумативни разходи. Жалбоподателят мотивира искането за спиране с това, че нямат друго жилище, в което да се настани, не може да си позволи да наеми друго такова, поради липса на достатъчно доходи, тъй като е единствения работещ в семейството му, както и с това, че както той, така и съпругата и дъщеря му са с ТНР, в различна степен. Спиране на допуснатото по силата на законова разпоредба предварително изпълнение на административния акт при условията на чл. 166, ал. 2 от АПК е допустимо само при наличието на някоя от двете предпоставки предвидени в разпоредбата - причиняване на значителна или трудно поправима вреда, като за нейното настъпване и за възможният ѝ размер оспорващия следва да представи доказателства. В този смисъл съдът приема, че искането за спиране е мотивирано по начин, по който съда може да направи извод, че от предварителното изпълнение на заповедта, за жалбоподателят и семейството му ще настъпят значителни и вероятно трудно поправими вреди, касаещи психическото и физическото здраве на жалбоподателя и семейството му. При всяко едно положение, отстраняването на едно семейство от жилището, в което е настанено, при липса на възможност за настаняване на друго място, още повече през зимния сезон, предпоставя настъпването на значителна и трудно поправима вреда. Освен това, доколкото основанията за прекратяване на наемното правоотношение не е наличието на собствен имот за жалбоподателя, съдът приема, че са налице предпоставките за настаняване на нуждаещ се в общинско жилище.

Предвид изложеното, настоящия състав намира, че са налице предпоставките за допускане спиране на оспорената заповед, с която е прекратено наемното правоотношение между жалбоподателя и ответника за настаняване в общинско жилище, тъй като от предварителното изпълнение на заповедта, има вероятност за жалбоподателя да настъпят значителни и трудно поправими вреди. Жалбоподателят, макар и работещ, е с 80% ТНР, поради което не може да работи всякаква работа, семейството му също са с ТНР, като съпругата му изобщо не може да упражнява трудова дейност, тъй като е със 100% ТНР, а дъщеря му е ученичка, и отстраняването им от общинското жилище през зимния период, и в условията на пандемия от заразна болест, би застрашило живота и здравето им и би ги поставило в сериозен риск от оставане на улицата.

С оглед изложеното, настоящия състав намира, че не са налице предпоставките за допускане спиране на оспорената заповед, с която е прекратено наемното правоотношение между жалбоподателя и ответната община.

Предвид изложеното, съдът

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е:

СПИРА допуснатото по силата на чл. 46, ал.5 ЗОС предварително изпълнение на Заповед № РИВ21-РД-66-10/03.11.2021 г. на кмета на СО-район И., с която е прекратено наемното правоотношение, възникнало със Заповед № РД02-01-6/10.04.2006 г. на кмета на СО-район Изгрева, за настаняване на жалбоподателя Х. В. И. и членовете на неговото семейство в общинско жилище, находящо се в [населено място], ж.к Д., бл. № 3А, вх. 1, ет.1, ап. 5, състоящо се от две стаи, кухня и сервизни помещения, със застроена площ от 66,78 кв.м.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

След изпращане на съобщенията за постановеното определение до страните, делото да се докладва да предприемане на последващи процесуални действия.

СЪДИЯ: